

ब्र०, देव०, नीच०, प्रीति०, बाल०.

2. भोज्य m. pl. N. pr. einer Völkerschaft MĀRK. P. 57, 53. Wohl fehlerhaft für भोज.

भोज्यकाल (1. भोज्य + काल) m. Essenszeit Spr. 1743.

भोज्यता f. nom. abstr. von 1. भोज्य 1, a: भोज्यता या zur Speise werden PĀNĒAT. 193, 21.

भोज्यत्व n. desgl. MAITRAJUP. 6, 10. H. 14.

भोज्यमय (von 1. भोज्य) adj. aus Speise gebildet: भद्रभोज्यमया: (das suff. gehört auch zu भद्र्य) शैला: MBh. 13, 3249.

भोज्यसंभव (1. भोज्य 1, a. + सं०) m. Chylus (s. रस) ÇABDĀ. im ÇKDr.

भोज्या (von भोज) f. eine Prinzessin der Bhoḡa gaṇa क्रौड्यादि zu P. 4, 1, 89. MBh. 3, 490. HARIV. 1922. 7003. 9136 (die ältere Ausg. भोज्ञा. RAGH. 6, 59. 7, 2. 13. कन्या Bhāg. P. 9, 23, 34 (une fille dont il pouvait jouer comme de sa conquête BURN.). — Vgl. भोज्ञा u. भोज.

भोज्योक्त (1. भोज्य + उक्त) adj. zu heiss zum Essen Sch. zu P. 2, 1, 68. 6, 2, 2.

भोट m. N. pr. eines Landes, Tibet LIA. I, 441. fgg. ÇATR. 14, 192. Verz. d. Oxf. H. 339, a, 32. देश 352, b, 15. भोट Muir, ST. II, 39. — Vgl. मक्ता०, भोट.

भोटाङ्ग भोट + अङ्ग m. N. pr. eines Landes, Bhutan ÇABDAR. im ÇKDr.

भोटात्त (भोट + अत्त) N. pr. eines Landes Verz. d. B. H. 368, 13. — Vgl. भोटाङ्ग.

भोटिय (von भोट) adj. tibetisch: कोशी N. pr. eines Flusses LIA. I, 39.

भोट s. भोट.

भोमीरा f. Koralle WILSON.

भोलानाथ भोला? + नाथ m. 1) Bein. Çiva's ÇIVA-P. im ÇKDr. — 2) N. pr. eines Scholiasten des Mugdhabodha COLEBR. Misc. Ess. II, 46, 37.

भोलि m. Kameel TRIK. 2, 9, 23. H. 1233.

भोम् (contrahirt aus भवत्, voc. von 2. भवत्) interj. bei der Anrede P. 8, 3, 1. VArtI. 2. Vop. 3, 149. AK. 3, 3, 7. H. 1337. MED. avj. 80. vor Vocalen und tönenden Consonanten भो (nach den Grammatikern vor Vocalen auch भोग्), vor dumpfen भोम् und भो: je nach Umständen P. 8, 3, 17. 18. 20. 22. Vop. 2, 49. 50. später steht oft nachlässig भो, wo भोम् oder भो: erhalten sein sollte. भोर् vor इति KATHĀS. 18, 211. अधी-क्ति भोर् इति RV. Prāt. 13, 2. निर्व्याघ्येति भोर् इति चोदना स्यान्निरुक्तं श्री भोर् इति चाभ्यनुज्ञा G. 16. अधीक्ति भो: (so unsere Hdschr.) सावित्रो भोर् अनुव्रूहि ĀCV. GRHJ. 1, 21, 4. इदं वत्स्यामो भोर् (so unsere Hdschr.) इति 3, 10, 1. अधीक्ति भोस्तमग्निम् ÇAT. Br. 10, 3, 2, 5. भो: पूरुषान् 11, 6, 2, 3. भो याज्ञवल्क्य 4, 2, 20. यद्यपि भो इति प्रतिवचनमाचार्य प्रत्येवाचितं न क्षत्रियं प्रति तस्य क्षीनत्वात् u. s. w. Schol. zu ÇAT. Br. 1163, 24. ÇĀÑKH. GRHJ. 2, 12. 18. KĀUC. 90. अध्येष्यमाणं तु गुरुर्नित्यकालमतन्द्रितः । अधोष्ठ भो इति ब्रूयात् M. 2, 73. भोःशब्दं कीर्तयेदस्ते स्वस्य नाम्नो ऽभिवादनम् । नाम्ना स्वस्वभावा हि भोभाव ऋषिभिः स्मृतः ॥ 124. भोभवत्पूर्वकं तेनम् (दीनितम्) अभिभाषितं 128. प्रूढा भोवादिनश्चैव भविष्यति गुणतये HARIV. 11140. MBh. 3, 12843. अभिवाद्ये देवदत्तो ऽहं भो: P. 8, 2, 83. Sch. अयमहं भो: ÇĀK. 44, 6. KATHĀS. 18, 211. कः को ऽत्र भो: ÇĀK. 22, 21. 92, 22. 112, 11. PRAB. 31, 18. भो: पौष्य MBh. 1, 776. भो मूर्ख PĀNĒAT. 75, 25. VID. 109. VET. in LA. (II) 2, 10. भो राजन् 4. 1. भो स्वामिन् PĀNĒAT. 68, 14. भो तपास्विन् VET. in LA. (II) 14, 6. अयि भो: ÇĀK. 69, 15. 88, 10. 103, 12. भो

किं करिष्यसि PĀNĒAT. 135, 9. भो को भवान् 109, 18. भो मृणुष 186, 15. mitten in den Satz eingeschoben HARIV. 8301. VIKR. 85, 20. Bhāg. P. 2, 9, 29. 5, 13, 4. am Ende eines Verses 3, 23, 2. VID. 75. MĀRK. P. 19, 5. PĀNĒAT. 1, 3, 5. bei der Anrede eines Frauenzimmers ÇĀK. 91, 12. KATHĀS. 39, 179. PRAB. 7, 8 (der Schol. ergänzt शैलूय Schauspieler). bei der Anrede Mehrerer: भो द्वित्रसत्तमौ MĀRK. P. 23, 95. ÇĀK. 58, 4. wiederholt HALĀJ. 5, 97. भो भो: शक्रात्मन् MBh. 3, 1724. भो भो नैषध N. 2, 30. भो भो राजन् ÇĀK. 6, 12. MĀRK. P. 3, 52. भो भो: पान्थ HIT. 10, 8. PĀNĒAT. 107, 5. भो भो को भवान् 7. भो भोस्तपस्विनः ÇĀK. 17, 20. भो भो सुरासुरा: KATHĀS. 50, 113. भो भो: पण्डिता: HIT. 7, 12. MĀRK. P. 8, 50. भो भो ज्ञात्यास्तुरंगमा: R. 2, 43, 14. भो भो: संनिहितास्तपोवनतरवः ÇĀK. 52, 6. so v. a. ach (im Selbstgespräch) ÇĀK. 60, 17. Nach MED. und ÇABDAR. im ÇKDr. auch विषादे gebraucht und nach ÇABDAR. auch प्रश्ने.

भोक्त्र m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, a, 49.

भोगक m. patron. von भोगक gaṇa विद्वादि zu P. 4, 1, 104.

भोजकट adj. von भोजकट Siddh. K. zu P. 1, 1, 75.

भोजंग (von भुजंग) 1) adj. f. ई zu einer Schlange in Beziehung stehend, schlangenartig: वृत्ति Spr. 3175. — 2) n. (sc. ऋ) das Schlangengestirn, das Nakshatra Ācleshā VARĀH. BĀH. S. 11, 56.

भोजि m. patron. von भोज gaṇa गृहादि zu P. 4, 2, 138. Davon adj. भोजिन् ebend.

भोज्य n. die Würde eines den Titel Bhoḡa führenden Fürsten: भोज्य, साम्राज्य, स्वाराज्य AIR. Br. 7, 32, 8. G. 12, 14, 16. = भोजनार्हः, भोजनयोग्य ŚĀJ.

भोट m. ein Tibeter: भोटानां वक्त्रे प्रकृतिपाण्डुरे RĀGĀ-TAR. 4, 168. Z. f. d. K. d. M. 2, 28. fgg. — Vgl. भोट.

भौत (von भूत) 1) adj. a) die Wesen betreffend, ihnen geltend: बलि M. 3, 70. — b) von bösen Geistern besessen, verrückt, blödsinnig: प्रायश्च तातो ऽयं बुद्धिरस्य न विवेकिनी KATHĀS. 39, 108. अनुत्प 168. — c) aus den Elementen gebildet, materiell: गुणा ऋगुणाश्च MĀRK. P. 23, 12. — 2) m. = देवत्त ÇABDAR. im ÇKDr. = देवत्तक HĀR. 150. — 3) f. ई Nacht (die Zeit der bösen Wesen) TRIK. 1, 1, 104. H. 142. — 4) n. oxyt. = भूतानां समूहः gaṇa भित्तादि zu P. 4, 2, 38.

1. भौतिक (wie eben) adj. f. ई 1) die Wesen betreffend, ihnen geltend: बलि M. 3, 74. सर्ग die Schöpfung der Wesen ŚĀÑKHJAK. 33. — 2) aus den Elementen gebildet, dieselben betreffend, materiell: वृक्षाणां नास्ति भौतिकम् an den Bäumen ist nichts Materielles MBh. 12, 6829. 9982. सर्ग 11562. HARIV. 7801. इन्द्रियाणि Suçr. 1, 312, 6. प्रकृतिमिह नराणां भौतिको केचिदाहुः 334, 18. KAP. 2, 20. RAGH. 2, 57. Bhāg. P. 1, 4, 17. 3, 20, 14. 22, 37. 26, 42. 5, 14, 34. 7, 2, 42. MĀRK. P. 43, 76. Liṅga-P. bei Muir, ST. 4, 326, 4. COLEBR. Misc. Ess. I, 392. fgg. Vgl. चातुर्भौतिक, पाञ्च०.

2. भौतिक (wohl von भूति Asche) m. 1) Bein. Çiva's TRIK. 1, 1, 48. — 2) eine Art von Mönchen Verz. d. Oxf. H. 133, a, 14. 156, a, 1. 12. 34. Z. d. d. m. G. 14, 369, 5. 10. 372, 18. 19.

3. भौतिक n. Perle RĀGĀN. im ÇKDr. — Wohl nur fehlerhaft für भौतिक. भौत्य 1) (von भूति) m. N. pr. eines Manu HARIV. 410. भूत्यां चात्पादितो देव्यां भौत्या नाम रुचः सुतः 431. 490. 496. VP. 269. 268, N. 8. MĀRK. P. 99, 1. 100, 13. pl. 33, 8. — 2) adj. vom vorherg.: मन्वत्तर MĀRK. P. 100, 40.